''சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சமதர்ம சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவதே எமது போராட்ட இலட்சியம்.''

- தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன் அவர்கள் -

சிறுவர் பராமரிப்பும் தமிழீழ நிர்வாகமும்

தனது பகுதியில் வாழும் சிறியோர், முதியோர் நலனில் தமிழீழ நிர்வாகம் அதியுயர் கவனஞ்செலுத்துகிறது. தெருச் சிறுவர்களையும், போக்கிடமற்ற முதியோர்களையும் தமிழீழ மண்ணில் காண முடியாது. இவர்களுடைய பராமரிப்புக்கென பெரும் பொருட்செலவில் ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சிறியோருக்கும், முதியோருக்கும் தனித்தனி இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உணவு மற்றும் மருத்துவ வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சிறுவர்களுக்குக் கல்வி வசதி செய்துதரப் பட்டுள்ளது. குறிப்பாக பயனுள்ள தொழிற கல்வி வழங்கப் படுகிறது. மாதாந்த ஊதியம் பெறும் பராமரிப்பு ஊழியர்கள் சிறியோர், முதியோர் இல்லங்களில் நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர். இவர்களுக்கு உளவியல் தாக்கம் அல்லது அழுத்தம் ஏற்படக்கூடாது என்பதில் கவனம் எடுக்கப்படுகிறது. சிறிலங்கா நாட்டில் ஈழத்திற்கு நிகரான கவனம் எடுக்கப்படுவதைக் காண்பது அரிது. அங்கு சிறுவர்நலன் சார்ந்த செயற்பாடுகள் வளர்ச்சிகுன்றிய நிலையில் உள்ளன.

வடக்கு கிழக்கிலுள்ள அரசகட்டுப் பாட்டுப் பகுதிகளில் வாழும் சிறுவர் நலனில் தாம் தீவிர அக்கறை எடுப்பதாக சிறிலங்கா அரசு கூறிவந்தாலும் உண்மை வித்தியாசமாக இருக்கிறது. அரச கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளின் சிறுவர் நலன்காக்கும் மாவட்ட அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை எழுபத்தியெட்டு (78). ஆனால் இவ்வலுவலகங்களில் பணியாற்றும் சிறுவர் நலன்பேணும் பயிற்றப்பட்ட அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை பதினாறு (16) மாத்திரமே. அத்தோடு இப் பணிமனைகளுக்கு அரசு ஒதுக்கியுள்ள நிதி மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. போதாமையை ஈடுசெய்வதற்காக சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம், யுனிசெப் போன்ற நிறுவனங்கள் வழங்கும் நிதி உதவியை நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. தேசிய சிறுவர் ஆண்டாக 2006ஆம் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இப்பிரகடனம் சர்வதேசத்திற்கும் செல்லுபடியானது. புலிகளுடைய கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் இப்பிரகடனம் கருத்தில் எடுக்கப் பட்டுள்ளது. அண்மையில் திருகோணமலை நகரில் நடந்த சிறுவர்நலன் தொடர்பான கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்ட சிறிலங்கா சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியப் பிரதிநிதி றிச்சார்ட் மவ்வர் (RICHARD MAWER, COUNTRY PROG -RAMME DIRECTOR, SAVE THE CHILDREN FUND) அரச கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் நிலவும் சிறுவர் நலன்பேணும் குறைபாடு களைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட பின்பு (2002) ஈழத்தமிழர்களின் போர்வடுக்கள் மறையவில்லை. உளவியல் தாக்கங்கள் தொடர்கின்றன. சிறுவர்கள் இதனால் பெரும் பாதிப்பு அடைந்துள்ளனர். சிறுவர் பாடசாலைகள் மீதும் பொதுமக்கள் வீடுகள் மீதும் நடத்தப்பட்ட குண்டுவீச்சுக்கள் இளம் பராயத்தினரின் எதிர்காலத்தினை முற்றாகப் பாதித்துள்ளது. பெற்றார் இருவரையும் இழந்த சிறுவர்கள் கணிசமானளவில் காணப்படுகின்றனர். அதேபோல் தாய் அல்லது தந்தையைப் பலிகொடுத்த சிறுவர்களும் உள்ளனர். திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள சிறுவர் இல்லங்களில் வாழும் 8500 சிறுவர்களில் 60 வீதமானோர் கடும் வறுமை காரணமாக அங்கு புகலிடம் தேடியுள்ளனர். 741 பிள்ளைகள் பெற்றார் இருவரையும் இழந்துள்ளனர். 2580 பிள்ளைகள் பெற்றாரில் ஒருவரை இழந்துள்ளனர். நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாக மேலதிக எண்ணிக்கையில் சிறுவர்களை அனுமதிக்கமுடியாத நிலை பரவலாக வடக்கு கிழக்கில் ஒரு பொதுப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

வறுமை காரணமாக போஷாக்கின்மையும், கர்ப்பிணித் தாய்மாரின் உடல்நலக் குறைவும் தமிழர் பகுதிகளில் இருப்பதை தொண்டு நிறுவனங்கள் அவதானித்துள்ளன. பிறக்கும் குழந்தைகள் எடை குறைந்தவையாகவும் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியற்றவையாகவும் இருக்கின்றன. சிசு மரணவீதம் சராசரிக்கும் கூடுதலாக இருப்பதால் எமது இனம் ஆபத்தை எதிர்நோக்கு கின்றது. உயிர்பிழைக் கும் சிறுவர்கள் வளர்ச்சி குன்றியவர்களாகவும் பல்வேறு உடல் நோய் களுக்கு உட்படுபவர் களாகவும் இருக்கின்றனர்.

விடுதலைப் புலிகள் கர்ப்பிணித் தாய் மார்களுக்கான போஷா க்கு உணவு நிலையங்களை உருவாக்கி பெரும் பொருட் செலவில் நற்பணியாற்றி வருகின்றனர். சிறுவர் நலனில் எமது விடுதலை அமைப்புக் காட்டிவரும் அக்கறையும், கரிசனையும் அளப்பரியது. எமது எதிர் காலம் சிறுவர்களின் வளர்ச்சியில் தங்கியுள்ளது.

சிறுவர் விவகாரம் அரசியலாகிவிட்டது. தமிழர்களுக்கு எதிரான கருத்தியல் போரில் அது முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது. சிங்கள அரசின் பிரச்சார உத்தியின் அடித்தளமாக இரு அம்சங்கள் இடம்பெறு கின்றன. ஒன்று தமிழர் களுடைய விடுதலைப்போர் ஒரு பயங்கரவாதம், அடுத்தது விடுதலைப் புலிகள் தமது படையில் சிறுவர்களை பலவந்தமாகச் சேர்க்கிறார்கள். இப்பிரச்சாரப் பாரம்பரியத்தைத் தொடங் கியவர் சிறிலங்கா வின் முன்னாள் வெளிவிவகார அமைச்சர் கதிர்காமராவார். எமது சிறுவர்கள் மீது கரிசனை காட்டுவதாகப் பாசாங்கு செய்யும் சிங்களத் தலைவர்கள் தமது பகுதிச் சிறுவர் களின் கேவலநிலை குறித்துக் கவலைப் படுவதாகத் தெரியவில்லை. கடலோரப் பகுதிகளிலும் உல்லாசப் பயணிகள் விடுதிகளிலும் சிறுவர்கள் விபச்சாரம் அமோகமாக நடைபெறுகிறது. இதில் பிரபல கொழும்பு அரசியல் வாதிகளுக்கும் பங்குண்டு. அதேபோல் பெருமளவு மூவினச் சிறுவர்கள் தெற்கில் உயிராபத்தை விளைவிக்கும் தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். மலையகச் சிறுவர்களும் மிகக் குறைந்த ஊதியத்திற்குத் தொழிலாற்றுகின்றனர். இவர்களுடைய கல்வி மற்றும் மருத்துவ வசதிகள் பற்றி யாரும் கவலைப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கிட்டத்தட்ட கொத்தடிமைகளாக மலையகச் சிறுவர்கள் நடத்தப்படுவதை மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் கண்டுள்ளனர்.

யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்ட பின் யுனிசெப் நிறுவனம் 2003இல் வெளியிட்ட வட கிழக்கு சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய அறிக்கையில் ஈழத் தமிழ்ச் சிறுவர்களின் கவலைக்குரிய நிலவரம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. 50,000 சிறுவர்கள் பள்ளிக்கூடம் செல்வதில்லை என்றும், 100 சிறுவர்களில் ஒருவர் வீதம் சிறுவர் பாதுகாப்பு இல்லத்தில் வாழ்வதாகவும் இவ்வறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. 300 சிறுவர்களில் ஒருவர் வீதம் பெற்றாரில் ஒருவரையாவது இழந்துள்ளதாகவும் 100% சிறுவர்கள் போஷாக்கின்மையால் உடல்நலம் பாதிப்புற்று இருப்பதாகவும் அறிக்கைகள் அறியத்தருகின்றன. வட கிழக்கி லுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் 30% போரினால் சேதமடைந்துள்ளன என்றும் சிறுவர்களுக் குரிய மருத்துவ சேவைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்றும் யுனிசெப் கண்டறிந்துள்ளது. வட கிழக்கில் சிறுவர்நலன் படு மோசமாகப் பாதிப்படைந்திருப்பதற்கு, ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய இரு முக்கிய காரணங்கள் இருக்கின்றன. போரின் பாதிப்பு முதற்காரணம், கொழும்பு அரசின் அசிரத்தையும் இனப் பாகுபாடும் இரண்டாவது காரணம்.

300 சிறுவர்களில் ஒருவர் வீதம் பெற்றாரில் ஒருவரையாவது இழந்துள்ளதாகவும் 100% சிறுவர்கள் போசாக்கின்மையால் உடல்நலம் பாதிப்புற்று இருப்பதாகவும் அறிக்கைகள் அறியத்தருகின்றன. வட கிழக்கிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் 30% போரினால் சேதமடைந்துள்ளன என்றும் சிறுவர்களுக்குரிய மருத்துவ சேவைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்றும் யுனிசெப் கண்டறிந்துள்ளது. வட கிழக்கில் சிறுவர்நலன் படுமோசமாகப் பாதிப்படைந்திருப்பதற்கு, ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய இரு முக்கிய காரணங்கள் இருக்கின்றன. போரின் பாதிப்பு முதற் காரணம், கொழும்பு அரசின் அசிரத்தையும் இனப்பாகுபாடும் இரண்டாவது காரணம்.

- கலாநிதி க.சோமாஸ்கந்தன் -

2002க்குப் பின் நிலைமை சீரடையலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பு பொய்த்துவிட்டது. ஆறுகட்டப் பேச்சுவார்த்தைகள் செப்ரம்பர் 2002க்கும் மார்ச்சு 2003க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் உலகின் பல பாகங்களில் நடத்தப்பட்டாலும் வட கிழக்கில் ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் முயற்சிகள் கடும் தோல்வியடைந்தன. சிரான் (SIHRN) கட்டமைப்பு உருவாகும் தறுவாயில் இருந்தபோது கொழும்பு அரசு கொடுத்த வாக்குறுதியை மீளப்பெற்று சீரானைத் தோல்விகாணச் செய்தது. இதன்போது வயது குறைந்த சிறுவர்களை எல்.ரி.ரி.ஈயினர் தமது படையில் சேர்க்கின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. சிறுவர்களுடைய நலன் இதன்மூலம் பாதிப்படைவதாக போர் நிறுத்த கண்காணிப்புக்குழு வலியுறுத்தியது. "போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கான நடவடிக்கைத் திட்டம்" (ACTION PLAN FOR WAR AFFECTED CHILDREN) இதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. வட கிழக்குச் சிறுவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக இந்த நடவடிக்கைத் திட்டத் தின் பங்காளிகளாக எல்.ரி.ரி.ஈ, சிறிலங்கா அரசு, யுனிசெப் என்ற முத்தரப்பினர் இடம் பெற்றனர்.

யுத்த நிறுத்தம் ஈழத்தமிழர்களுக்கு இயல்பு வாழ்க்கையை தரத் தவறியுள்ளது. இதில் சிறுவர்களும் பயன் பெறாதுள்ளனர். சிறுவர்களின் பள்ளிப் படிப்பில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது. சிங்கள நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை விகிதம் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் நிலவும் விகிதத்திலும் பார்க்க அதிகமாக இருக்கிறது. பலமுறை சுட்டிக்காட்டியும் புதிய தமிழாசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கப்படும் இலவச பாடநூல்கள் தரம் குறைந்தவையாகவும் குழறுபடிகள் நிறைந்தவையாகவும் உள்ளன. அவை பெரும்பாலும் சிங்கள மாணவர்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களாகவே இருக்கின்றன. இவற்றிலுள்ள எழுத்துப் பிழை, கருத்துப் பிழை, வரலாற்றுத் திரிபு போன்றவற்றை தமிழாசிரியர் சங்கம் கடந்த சில வருடங்களாகச் சுட்டிக்காட்டிய போதும் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை.

இப்படியான விபரங்கள் நெசோர் (NESOHR) அறிக்கையில் உள்ளடங்கியுள்ளன.

தமிழ்மொழி மூலமான கற்பித்தல் நடக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் கடந்த 10 வருடங்களாக 40% ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவிவருகிறது. 2005இல் புதிய ஆசிரியர்கள் நியமனம் பெற்றனர். இவர்கள் தேவைக்கு எண்ணிக்கையில் உள்ளனர் என்பதோடு திறமையாகச் செயற்படுவதற்கு இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட வருடகாலம் பிடிக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 2004ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாத சுனாமியில் 24 கல்வி வலயங்களில் 09 கல்வி வலயங்கள் வடக்கு கிழக்கில் பாதிப் படைந்துள்ளன. 2005 ஜனவரியில் தொகுக்கப் பட்ட புள்ளி விபரங்களின்படி 2400 பள்ளிச் சிறுவர்கள் வட கிழக்கில் உயிரிழந்துள்ளனர். கல்முனை கல்விவலயத்தில் 1502, முல்லைத்தீவு கல்விவலயத்தில் 130, மட்டக்களப்பு கல்விவலயத்தில் 235, மூதூர் கல்விவலயத்தில் 217, அக்கரைப்பற்று கல்விவலயத்தில் 141.

54 பள்ளிக் கட்டடங்கள் முற்றாக அழிந்துள்ளன. அழிவுகளின் மொத்தப் பெறுமதி ரூபா 436மில்லியன். தளபாட இழப்பின் பெறுமதி ரூபா 72.8மில்லியன். கொம்பியூட்டர் கருவிகளின் இழப்புப் பெறுமதி ரூபா 49.1 மில்லியன். பகுதியாக இடிந்த பள்ளிக் கட்டடங்களின் இழப்புப் பெறுமதி 107.9 மில்லியன். வட கிழக்கு கல்விக்கந்தோர் கட்டடங்கள் இடிந்துள்ளன. அவற்றின் பெறுமதி ரூபா 21.4மில்லியன். மாணவர்களின் உயிரிழப்பு எண்ணிக்கை மேலதிக விபரங்கள் கிடைக்கும்போது இன்னும் உயரலாம் என்று வட கிழக்கு மாகாண கல்வி நிர்வாக அலுவலகம் தெரிவிக்கின்றது. அதன் பிரசாரம் பிந்திக் கிடைத்த கணக்கின்படி முல்லைத்தீவில் 800 பள்ளிச் சிறுவர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். 16 பள்ளிக் கட்டடங்கள் முற்றாகச் சேதமடைந்துள்ளன. 1938 பொதுமக்கள் முல்லைத்தீவில் இறந்திருப்பதாகவும் அரச அதிபர் இமெல்டா சுகுமாரின் உத்தியோகபூர்வ அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

படையினர் அமைதி உடன்படிக்கைக்குப் பின்பும் வட கிழக்குச் சிறுவர்களின் கல்விக்கு ஊறுவிளைவித்து வருகின்றனர். வலிகாமம் வடக்கில் முன்பு 46 பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தன. அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயத்தில் இருந்த 29 பள்ளிக்கூடங்களில் 16 மூடப்பட்டுவிட்டன. மிகுதி 13 பள்ளிக்கூடங்களும் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயத்திற்கு வெளியே தற்காலிக இடங்களில் செயற்படுகின்றன. காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரி சுன்னாகம் கந்தரோடையில் தனியார் வீடுகளில் இயங்குகின்றது. பள்ளிச்சிறுவர்களின் வருகை மிகக் குறைவாகக் காணப்படுவதால் அது மிக விரைவில் மூடப்படலாம் என்று கல்வித் தலைமை தெரிவிக்கின்றது. இராணுவத்தின் தலையீடு ஆரோக்கியமான கற்கைக்கு இடையூறாக இருப்பது கண்கூடு. பள்ளிக்கூடங்களின் வாசல்களில் இராணுவத்தினர் கூட்டம் கூட்டமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளதை நியாயப்படுத்த முடியாது. அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயத்திற்கு வெளியே உள்ள பாடசாலைகளும் இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. காலையில் சிறுவர்கள் பள்ளிக்கூடம் செல்லும் அதே நேரத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையான துருப்புக்களை ஏற்றிச்செல்லும் இராணுவ வாகனங்கள் தெருக்களில் அதிவேகமாக ரோந்து செல்கின்றன. இது சிறுவர்களுக்கு உயிராபத்தை விளைவிக்கும் செயற்பாடாகும்.

வட கிழக்குச் சிறுவர்களின் கற்கையில் படையினரின் தலையீடு நன்கு திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. யாழ். குடாவின் பிரதான பள்ளிக் கூடங்களையும் யாழ்.பல்கலைக் கழகத்தையும் நலிவுறச் செய்வதே சிங்களப் படையினரின் அடிப்படை நோக்கமாக இருக்கிறது. பருத்தித்துறை ஹாட்லி ஆண்கள் கல்லூரி, மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி என்பன படையினரின் பிடியில் இருக்கின்றன. இப்பள்ளிக்கூடங்களின் விளையாட்டுத்திடல் இராணுவத்தினரின் தேவைக்காகச் சுவீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் கடும் உடற்பரிசோதனைக்குப் பின்பு பள்ளிக்கூடத்திற்குள் செல்ல அனுமதிக்கப் படுகின்றனர். தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியிலும் இந்த நடைமுறை காணப்படுகிறது. கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் ஒரு பகுதி இராணுவத்தினரின் பாவனைக்கு

எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயத்திற்கு வெளியேயுள்ள பள்ளிக்கூடங் கள் படையினரின் தீவிர கண்காணிப்பில் உள்ளன.

ஏறத்தாழ 52 யாழ்.குடாநாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டி லுள்ளன. சென்றவருடம் அதியுயர் பாது காப்பு வலயத்தினுள் அமைந்துள்ள பொன் னாலை வரதராஜப் பெருமாள் ஆலயத்தைத் திருத்தி புதிய கட்டடம் அமைப்பதற்காக கட்டிடப் பொருள்களை பெப்பிரவரி 03, 2005ஆம் நாள் கொண்டு சென்றபோது படையினர் நுழைவு அனுமதியை மறுத்தனர். எழுதுமட்டுவாள் வடக்கில் ஐந்து கிராமங் களைச் சேர்ந்த சிறுவர்கள் கல்விகற்கும் எழுதுமட்டுவாள் வடக்கு சாவகச்சேரி அரசினர் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் நிலைகொண்டுள்ள படையினர் அதைவிட்டு விலக மறுக்கின்றனர். மட்டக்களப்பு கொம் மாந்துறை விநாயகர் வித்தியாலய வளாகத்தை படையினர் தமது தேவைக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். கடும் உடற்பரிசோத னைக்குப் பின்பு மாணவர்களும் ஆசிரியர் களும் இப்பள்ளிக்குள் நுழைய அனு மதிக்கப்படுகின்றனர். இயல்பு வாழ்க் கைக்குத் திரும்புதல் என்பது பள்ளிவாழ்வை உள்ளடக்கியதாக இருப்பதால், வட கிழக்கு மாணவர்களின் இயல்புவாழ்க்கை இன்னும் எட்டப்படவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

வடக்கு கிழக்கில் பரவலாக நிலவும் போஷாக்கின்மை பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். கொழும்பு அரசு தொடர்ச் சியாக தமிழர்களுக்கு நடத்திய பொருளா தாரத்தடையும் எம் மக்களின் வறுமையும் போஷாக்கின்மையின் கூட்டுக்காரணிகளாக அமைகின்றன. உலகவங்கியின் மனித மேம்பாட்டு ஆய்வலகு (HUMAN DEVEL-OPMENT UNIT, WB) வெளியிட்ட பெப்பிர வரி, 2005 அறிக்கை வட கிழக்கில் நிலவும் போஷாக்கின்மை இலங்கைத்தீவின் பிற பகுதிகளிலும் பார்க்க கூடுதலாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. வட கிழக்குப் போஷா க்கின்மை 46 வீதமாகவும் இலங்கைத்தீவின் பிற பகுதிகளில் அது 29 வீதமாக இருப்ப தையும், ஆகக் கூடுதலான போஷாக்கின்மை மட்டக்களப்பிலும் (53%) அதற்கடுத்ததாக

வடக்கு கிழக்கிலுள்ள சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லங்கள்

மாவட்டம்	இல்லங்களின் தொகை	சிறுவர் சிறுமிகளின் தொகை
யாழ்ப்பாணம்	45	2151
கிளிநொச்சி	16	1671
முல்லைத்தீவு	11	952
மன்னார்	08	210
வவுனியா	10	429
திருகோணமலை	18	1083
மட்டக்களப்பு	42	2305
அம்பாறை	15	776
மொத்தம்	**165**	**9577**

வவுனியாவிலும் (51%) நிலவுவதையும் உலகவங்கி அறிக்கை நிரூபிக்கின்றது. மேற்கூறிய சுட்டு விகிதங்கள் அனைத்தும் சிறுவர் சிறுமியர்கள் பற்றியதாகும். இவ் வறிக்கையில் முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி பற்றிய ஆய்வு முடிவுகள் வெளியிடப் படவில்லை. ஆனால் பின்வரும் மாவட்டங் களின் போஷாக்கின்மை விகிதம் அதிலு ள்ளன. திருகோணமலை (45%), மன்னார் (28%), அம்பாறை (44%), யாழ்ப்பாணம் (43%).

எல்.ரி.ரி.ஈ, யுனிசெப், சிறிலங்கா அரசு ஆகிய முத்தரப்பினர் இணைந்து உருவாக்கிய "போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கான நடவடிக்கைத் திட்டம்" செயலிழப்பதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இத்திட்டத்தை நடை முறைப்படுத்துவதால் எல்.ரி.ரி.ஈ அமைப்பிற்கு நன்மையும் அனுகூல மும் வந்தடையும் என்று அது நம்புவதற்கு இடமளிக்கப்படவில்லை. குடும்பத்தினருடன் இணைக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் இணைப்பிற் குப் பிந்தியகால ஆலோசனை மற்றும் உதவிகளுக்கான உத்தரவாதம் வழங்கப்பட வில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முத்தரப் பினருக்கும் இடையில் திருப்திகரமான ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படவில்லை, இதனால் நடவடிக்கைத் திட்டத்தை அமுலாக்குவதில் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. எதிர்பார்த்த பலனை தரத்தவறிய தற்கான மூலகாரணங்களாக இவை இடம் பெறு கின்றன.

மேற்கூறிய நடவடிக்கைத் திட்டத தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட இடைத்தங்கல் முகாம்கள் ஊடாக 170 வரையிலான சிறுவர்கள் எல்.ரி.ரி.ஈயின் பொறுப்பிலிருந்து யுனிசெப் மூலம் மீளளிக்கப்பட்டனர். இச்

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம்
Tamileelam Archive

சிறுவர்களில் சிலர் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் மீண்டும் எல்.ரீ.ரீ.ஈயிடம் வந்தடைந்தனர். அதாவது சமுதாய நீரோட்டத்தில் சேர்ப்பிக்கப்பட்டபின் அவர்களுக்குரிய கவனிப்பு திருப்திகரமாக அமையவில்லை. இடைத்தங் கல் முகாமூடாக அனுப்பப்பட்ட சிறுவர்கள் எல்.ரி.ரி.ஈ நேரடியாக அனுப்பிய சிறுவர் களிலும் பார்க்க கூடுதலான நன்மைகளை அடையவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. இருபாலாருக்கும் இடையில் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கவில்லை. இடைத்தங்கல் முகாமூடாக சிறுவர்களைத் திருப்பி அனுப்பு வதை எல்.ரி. ரி.ஈ நிறுத்தியதற்கு இது காரணமாக அமைகிறது. அத்தோடு எல்.ரி.ரி.ஈ மீதான கண்டன விமர்சனத்தைத் தளர்த் துவதற்கு யுனிசெப் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. இதே கால கட்டத்தில் நெசோர் (NESOHR) எனப்படும் வடக்கு கிழக்கு மனித உரிமைச் செயலகம் (NORTH EAST SECRETARIAT ON HUMAN RIGHTS) உருவாக்கப பட்டதால், அதனூடாகச் சிறுவர் களை குடும்பத்தினரிடம் சேர்ப் பிக்கும் நடைமுறையை எல்.ரி.ரி.ஈ செயற்படுத்தத் தொடங் கியது.

இதனடிப்படையில் 2003ஆம் ஆண்டு வரை எல்.ரி.ரி.ஈயினால் அவரவர் குடும்பத்தினரிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட்ட வயது குறைந்த சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை 800. அதேபோல் 2003ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் குடும்பத்தினரிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை 553. 2003ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் திருப்பி அனுப்பப்பட்டோர் பற்றிய புள்ளி விபரங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட கீழ்க் காணும் தரவை இதில் தருகிறோம்.

(01) திருப்பி அனுப்பப் படுமுன் எல்.ரி.ரி.ஈயில் 03 ஆண்டுகள் இருந்தவர் எண்ணிக்கை- 23

(02)திருப்பி அனுப்பப்படுமுன் எல்.ரி.ரி.ஈயில் 02 ஆண்டுகள் இருந்தவர் எண்ணிக்ை- 32

(03)திருப்பி அனுப்பப்படுமுன் எல்.ரி.ரி.ஈயில் 01 ஆண்டுவரை இருந்தவர் எண்ணிக்கை - 215

(04)திருப்பி அனுப்பப்படுமுன் எல்.ரி.ரி.ஈயில் 01 ஆண்டிலும் குறைவாக இருந்தவர் எண்ணிக்கை - 283

இத்தரவிலிருந்து பெறப்படும் முடிவு யாதெனில் திருப்பி அனுப்புதல் மிகவும் வேகமாக நடைபெறுகிறது. வயது குறைந்தோர் எல்.ரி.ரி.ஈயிடம் வந்து இணைவ தற்கான காரணங்கள் பல இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். வறுமையும், முறையான பராமரிப்பு வசதிகள் இல்லாமையும் முக்கிய காரணமாக இடம்பெறுகின்றது. பராமரிப்பு வசதிகள் சீராகும்போது வயது குறைந்தோரின் எல்.ரி.ரி.ஈ நோக்கிய வரவு மட்டுப்படும் என்பது தெளிவு. உணவு முதற்கொண்டு கல்வி உள்ளடங்கலான தங்குமிட வசதிகளை எல்.ரி.ரி.ஈ தாராளமாக வழங்குகிறது. வயது குறைந்தோர் பெரும்பாலும் பெற்றோர், பாதுகாவலரை இழந்தவர்களாகவும் சமூகத் தால் கைவி டப்பட்டவர்க ளாகவும் இருக்கின்றனர் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

சிறிலங்கா ஆயுதப் படையினரின் தமிழ்ச் சிறுவர் களுக்கு எதிரான வன்முறை களும், படுகொலைகளும் தொடர்ந்தவண்ணம் உள் ளன. ஆயுதப் படையினரும் அவர்களோடு இணைந்து செயற்படும் ஆயுதக்குழுக் களும் வயது வேறுபாடின்றி ஆட்கட த்தலில் ஈடுபடுகி ன்றனர். இதற்காக இலக்கத் தகடற்ற வெள்ளைநிற மோட் டார் வாகனங்களை இவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். தமிழ்ச் சிறுவர்கள் மத்தியில் குறிப் பாக பள்ளிக்குச் செல்லும் சிறுவர் சிறுமிகள் மத்தியில் அச்ச உணர்வும் பாதுகாப் பின்மையும் நிலவுகின்றது. ஆட்கடத்தலுக்கு உட்ப டுவதிலும் பார்க்க எல்.ரி.ரி.ஈ யிடம் தஞ்சமடை வது மேல் என்ற கருத்து சிறுவர்கள் மத்தியில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. சிறிலங்கா ஆயுதப்படையினரின் தமிழீழச் சிறுவர்க ளுக்கு எதிரான அண்மைக்கால வன்முறைச் சம்பவங்கள் சிலவற்றை இங்கு தருகின் றோம்.

பேசாலை, மன்னாரிலுள்ள நூறு வீட்டுத்திட்டத்தினுள் நுழைந்த சிறிலங்கா கடற்படையினர் டிசெம்பர் 23, 2005ஆம் நாள் நடத்திய தாக்குதலில் ஒரு தமிழ்க் குடும்பம் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. இதில் 3 வயதி னரான டிலக்சன் என்ற ஆண் சிறுவன் கொல்லப்பட்டான். சம்பவ இடத்தைப் பார்வையிட்ட மன்னார் அரச அதிபர் எரியுண்ட வீட்டிற்குள் ஒரு சிறுவனின் கையை மாத்திரம் கண்டதாகச் சாட்சியம் வழங்கியுள்ளார். ஐந்து நாட்களுக்குப் பின் டிசெம்பர் 28, 2005ஆம் நாளன்று கொடி காமம், தென்மராட்சியைச் சேர்ந்த 15 வயதினரான தம்பிராஜா அருளானந்தன் என்ற இளைஞர் தனது குடும்பத்தினர் முன்னிலையில் சிறிலங்கா ஆயுதப் படை யினரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். கொலைச் சம்பவத்திற்குமுன் சில வாரங்களாக இக் குடும்பத்தினர் சிறிலங்கா ஆயுதப்படை யினராலும் அவர்களோடு சேர்ந்தியங்கும் ஈ.பி.டி.பி ஆயுதக்குழுவினராலும் தொடர்ச் சியாக மிரட்டப்பட்டுவந்துள்ளனர். இதுபற்றிய விரிவான அறிக்கையை வடக்குக் கிழக்கு மனித உரிமைச் செயலகம் வெளியிட் டுள்ளது.

ஜனவரி 16, 2006ஆம் நாளன்று அக்கரைப்பற்று மட்டக்களப்பு பொலிஸ்

நிலையத்திற்குப் பின்புறமாகச் செல்லும் வீதியில் வைத்து 16வயதினரான கோபால கிருஷ்ணன் சுரேஷ் என்ற மேசன் தொழி லாளி ஆயுதப்படையினரால் சுட்டுக்கொல் லப்பட்டுள்ளார். இவர் ஒரு எல்.ரி.ரி.ஈ அனுதாபி என்று குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது. சிறிலங்கா ஆயுதப்படையினராலும் ஆயுதக் குழுவினராலும் பல சிறுவர்கள் இக்காலப் பகுதியில் சூட்டுக்காயங்களுக்கு உட்படுத் தப்பட்டுள்ளனர். அவற்றில் ஒருசில சம்பவ விபரங்களைத் தருகின்றோம். டிசெம்பர் 07, 2005ஆம் நாள் யோகராசா யோகேஸ்வரி (24), துரைராசா வதனி(18) என்ற இரு சகோ தரிகள் ஆயுததாரிகளால் வீடுபுகுந்து சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். யோகராசா யோகேஸ்வரி யின் இரண்டுவயதுக் குழந்தை படுகாயம் அடைந்தது.

வவுனியாவில் செயற்படும் இராணு வத்திற்கு உதவும் துணைப்படையினரின் கிரனேற் வீச்சுத் தாக்குதலில் சகோதரர் களான தமிழ்ச்செல்வன் (13), சுரேஜா (14) ஆகியோர் படுகாயமடைந்தனர். படையினர் மீது இனந்தெரியாதவர்கள் தாக்குதல் நடத்தும்போது அப்பாவிகள் மீது துவக்குச் சூடு நடத்தும் நடைமுறையை ஆயுதப்படை யினரும் ஆயுதக்குழுக்களும் செயற்படுத்து கின்றன. இதனால் பொதுமக்கள் தெருக்க ளிலும் பொது இடங்களிலும் நடமாட அஞ்சு கின்றனர். இவ்வாறு சூட்டுக்கு இலக்காகி யவர்களால் சுட்டவர்களை அடையாளம் காண இயலவில்லை. தாக்குதல் நடத்து வோர் கறுப்புத்துணிகளால் முகத்தைச் சுற்றிக் கட்டியிருப்பது அடையாளம் காண்ப தைத் தடுக்கின்றது. யாழ்.நீதிமன்றம் கறுப்புத் துணியால் முகத்தை மூடியபடி உலாவ வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்ட பின்பும் படையினர் இந்த வழமையை இதுவரை கைவிடவில்லை.

சர்வதேச சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைச்சட்டம், பெண்களுக்கு எதிரான பாகு பாடுகளை நீக்குவதற்கான சட்டம், சிறுவர்கள் உரிமைச்சட்டம் என்பனவற்றை சிறிலங்கா அரசு அங்கீகரித்துள்ளது. (INTERNATIO -NAL COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS, CON-VENTION ON THE ELIMINATION OF DIS-CRIMINATION AGAINST WOMEN, CON-VENTION OF THE CHILD) இம்மூன்று சர்வதேச சட்டங்களுக்கு அமைவாக சிறிலங் காவின் குற்றவியல் சட்டம் 1995ஆம் ஆண்டி ல் திருத்தப்பட்டுள்ளது. 18 வயதிற்குக் குறைந்தவர்களை சிறுவர் கள் என்று இத்திருத்தம் வரையறை செய்கின் றது. இவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப் பவர்கள் அல்லது துன்புறுத்துபவர்களுக்கு சிறைத் தண்டனை வழங்குவதற்கு மேற்கூறிய சட்டத்திருத்தம் வகை செய்கின் றது. சிறுவர்களைப் படையில் சேர்க்கிறார் கள் என்று குற்றஞ் சுமத்தும் சிறிலங்கா அரசு தான் இயற்றிய சட்டத்தைச் சரிவர நிறைவேற்றுகிறதா என்ற கேள்வி எழுகின் றது.

அண்மைக்காலமாக புத்த விகாரை களில் 'அபித்தயாக்கள்' என்று அழைக்க ப்படும் மிகவும் வயது குறைந்த ஆண் சிறுவர்கள் மதக் கல்விக்காகச் சேர்க்கப்படும் முறைமை பற்றிய கேள்விகள் எழுந்துள்ளன. இவர்கள் ஆண்கள் மாத்திரம் வாழும் விகாரைகளில் பாதுகாப்பாக வாழ்கின்றா களா, சட்டத்தின் முன்னிலையில் இச சிறுவர்களின் அந்தஸ்து என்ன? போன்ற வினாக்களுக்கு விடை கிடைக்கவில்லை. பாலியலுறவுக்குச் சம்மதிக்க மறுத்தவொரு அபித்தயா சிறுவனை ஒரு பிக்கு தாக்கிப் படுகாயம் விளைவித்த செய்தி சென்றவாரம் கொழும்புத் தினசரிகளில் பிரசுரமாகியது. இச்சிறுவர்களை புத்தமதபீடம் தத்து எடுப்பதாக வாதிடுவோர் திருமணமாகாத ஆண்கள் சிறிலங்கா சட்டத்தின்கீழ் தத்து எடுப்பதற்குத் தகுதி அற்றவர்கள் என்பதை மறுத்துவிடுகிறார்கள். அத்தோடு புத்த விகாரை ஒரு சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லமும் அல்ல. எல்.ரி.ரி.ஈ மீது தாக்குதல் தொடுக்கும் அரசு தனது உள் வீட்டு விவகாரத்தை முதற்கண் சீராக்க வேண்டும்.